

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 67 (418).

Середа, 7 червня 1961 р.

Ціна 2 коп.

СЛОВО І ДІЛО

ПОСТАНОВА XIV ПЛЕНУМУ ЦК ЛКСМУ УКРАЇНИ — БОЙОВА ПРОГРАМА КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
 © ЗУСТРІНЕМО З'ІЗДИ ПАРТІЇ ОСОБИСТИМИ ТРУДОВИМИ ПОДАРУНКАМИ, ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ

КОЖЕН день нашого життя сповнений трудовими подвигами радянської молоді. Комсомольці, юнаки і дівчата Кіровоградщини разом з усіма трудящими також наполегливо трудяться над виконанням величезних планів третього року семиріччя.

Успішно здійснюють свої соціалістичні зобов'язання комсомольці і молодь заводів «Червона зірка», «Сільгоспдеталь», агрегатного, Олександрійського електромеханічного, Знамянського і Гайворонського депо.

Добрі вісті надходять від молодих хліборобів Ульяновського, Голованівського, Новоархангельського, Новоукраїнського районів.

Тут дорожать своїм словом, роблять все, щоб дотримати його. І в цьому не мала заслуга працівників райкому ЛКСМУ, активістів первинних комсомольських організацій.

Проте у нас ще не перевелися і такі комсомольські керівники, вожаки молоді, які готові завжди взяти високе зобов'язання, запевнити обком, райком комсомолу, що «мобілізуємо», «натиснемо», «запровадимо», а практичної живої організаторської роботи не проводять.

Так було на одних комсомольських зборах у колгоспі імені Кірова Новгородківського району. Йшлося про ідейний по обробці кукурудзи. На зборах виголошувалися пишні промови і заклички. А на другий день з'явилася на невеличкий лише трояк.

У Голованівському районі секретар первинної комсомольської організації колгоспу імені Суворова Володимир Чорношкур своєчасно подає інформації райкому ЛКСМУ, що молодь вирощує кукурудзу, виробляє молоко і м'ясо, а між тим, сам не знає, як ідуть справи, рідко буває серед комсомольців.

Секретар комітету комсомолу заводу «Динамік» Сергій Фурман не раз запевняв міськом, що поліпшили роботу з неспілковою молоддю. Та все це на словах. А на ділі? За п'ять місяців не прийнято до лав ВЛКСМ жодного юнака чи дівчини.

На пленумі ЦК ЛКСМУ України, що нещодавно відбувся, йшла велика ділова розмова про те, як юнаки і дівчата республіки виконують свої передз'явлені зобов'язання, про вміння комсомольських керівників і активістів дорожити словом, підкріплювати високі зобов'язання бойовою організаторською роботою.

У постанові пленуму піддано критичні роботи комітетів комсомолу нашої обласної комсомольської організації за те, що слабо використовуються наявні можливості у відгодівлі свиней, вирощенні птиці, кролів.

Справедлива критика. Кожен комсомольський керівник і активіст повинні менше галасувати про зобов'язання, а більше дбати про їх практичне здійснення. В наші дні не можна керувати закликами і деклараціями.

Ти секретар комітету комсомолу заводу, фабрики чи будови — навчись розбиратись в економіці, організації праці. Разом з широким активом спрямує зусилля комсомольці і молодь на виконання взятих соціалістичних зобов'язань по всіх показниках.

Ти комсомольський вождь колгоспу чи радгоспу — вивчи досвід новаторів, передовиків, зроби так, щоб серед комсомольців були послідовники героїв, свої маяки.

Ти секретар райкому чи міськомкому комсомолу — веди за собою молодь, будь її організатором, першим порадиником в усьому.

Бути застрільником корисних справ на виробництві і в громадському житті, доводити розпочату справу до кінця — обов'язок комсомольського активу.

Кожний тепер переконався, що рух за комуністичну працю стає великою школою життя, колективним вихователем молоді людини комуністичного суспільства, гордої, трудолюбивої, безмежно відданої справі партії.

Тому міськоми, райкоми ЛКСМУ, первинні організації повинні рішуче поліпшити керівництво змаганням за комуністичну працю, своєчасно подавати його учасникам практичну допомогу. Треба домогтись, щоб кожен член ВЛКСМ став до лав руху бригад і ударників комуністичної праці, набув одну з громадських професій.

Почесний обов'язок комсомольських працівників і активістів, — говоритися у постанові XIV пленуму ЦК ЛКСМУ України, — очолити трудове і політичне піднесення, яке панує серед молоді, запалити юнаків і дівчат на нові патріотичні звершення в ім'я розквіту і слави любимой Вітчизни.

Взаєморозуміння — основа миру

Зустріч М. С. Хрущова з Дж. Кеннеді

ВІДЕНЬ, 3 червня. (ТАРС). О 12 годині 45 хвилин за віденським часом президент США Д. Кеннеді прибув до будинку Радянського посольства в Австрії для продовження обміну думками з Головою Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущовим.

Державні діячі Радянського Союзу і Сполучених Штатів Америки обмінюються рукописами і привітаннями. Потім Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов і президент США Д. Кеннеді йдуть в одну з кімнат посольства для продовження обміну думками.

ВІДЕНЬ, 4 червня. (спец. кор. ТАРС). О 10 годині 10 хвилин за місцевим часом президент США Д. Кеннеді прибув до будинку Радянського посольства в Австрії для продовження обміну думками з Головою Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущовим.

Державні діячі Радянського Союзу і Сполучених Штатів Америки обмінюються рукописами і привітаннями. Потім Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов і президент США Д. Кеннеді йдуть в одну з кімнат посольства для продовження обміну думками.

Разом з Д. Кеннеді прибули державний секретар США Д. Раск, посол США в СРСР Л. Томпсон, спеціальний помічник державного секретаря США Ч. Болен та інші офіційні особи.

Прибуття президента США Д. Кеннеді в радянське посольство в Австрії і його зустріч з Головою Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущовим транслювались по телебаченню на Радянський Союз, Угорську Народну Республіку, Польську Народну Республіку, Чехословаччину, НДР, Англію, Францію, Італію і Нідерланди.

Біля входу в посольство Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов, посол СРСР в Австрії В. І. Авілов зустрічають президента США.

Під час сніданку М. С. Хрущов і Д. Кеннеді обмінялися тостами.

ВІДЕНЬ, 4 червня. (Спец. кор. ТАРС). О 16 годині 35 хвилин за місцевим часом закінчилася зустріч між Головою Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущовим і президентом Сполучених Штатів Америки Дж. Кеннеді, яка тривала понад шість годин і проходила в будинку радянського посольства у Відні. В ході зустрічі Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов дав сніданок на честь президента Сполучених Штатів Америки Дж. Кеннеді.

На сніданку були присутні: з радянської сторони — міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, посол СРСР у США М. О. Меншиков, член колегії МЗС СРСР А. Ф. Добринін, посол СРСР в Австрії В. І. Авілов, радники Г. Т. Шуйський, В. С. Лебедев, О. О. Троїновський, В. Ф. Грубьяков, завідувачі відділами МЗС СРСР М. О. Харламов і Ф. Ф. Молочков; з американської сторони — державний секретар США Д. Раск, посол США в Австрії Ф. Метгьюс, спеціальний помічник державного секретаря Ч. Болен, спеціальний помічник президента США М. Банді, помічник міністра оборони в питаннях міжнародної безпеки П. Нітце, помічник державного секретаря в європейських справах Ф. Колер, секретар Білого дому в питаннях преси П. Селінджер та інші офіційні особи.

На сніданку були присутні: з радянської сторони — міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, посол СРСР у США М. О. Меншиков, член колегії МЗС СРСР А. Ф. Добринін, посол СРСР в Австрії В. І. Авілов, радники Г. Т. Шуйський, В. С. Лебедев, О. О. Троїновський, В. Ф. Грубьяков, завідувачі відділами МЗС СРСР М. О. Харламов і Ф. Ф. Молочков; з американської сторони — державний секретар США Д. Раск, посол США в Австрії Ф. Метгьюс, спеціальний помічник державного секретаря Ч. Болен, спеціальний помічник президента США М. Банді, помічник міністра оборони в питаннях міжнародної безпеки П. Нітце, помічник державного секретаря в європейських справах Ф. Колер, секретар Білого дому в питаннях преси П. Селінджер та інші офіційні особи.

Під час сніданку М. С. Хрущов і Д. Кеннеді обмінялися тостами.

На сніданку були присутні: з радянської сторони — міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, посол СРСР у США М. О. Меншиков, член колегії МЗС СРСР А. Ф. Добринін, посол СРСР в Австрії В. І. Авілов, радники Г. Т. Шуйський, В. С. Лебедев, О. О. Троїновський, В. Ф. Грубьяков, завідувачі відділами МЗС СРСР М. О. Харламов і Ф. Ф. Молочков; з американської сторони — державний секретар США Д. Раск, посол США в Австрії Ф. Метгьюс, спеціальний помічник державного секретаря Ч. Болен, спеціальний помічник президента США М. Банді, помічник міністра оборони в питаннях міжнародної безпеки П. Нітце, помічник державного секретаря в європейських справах Ф. Колер, секретар Білого дому в питаннях преси П. Селінджер та інші офіційні особи.

Під час сніданку М. С. Хрущов і Д. Кеннеді обмінялися тостами.

Заява про зустріч М. С. Хрущова і Дж. Кеннеді

ВІДЕНЬ, 4 червня. (спец. кор. ТАРС). Сьогодні через годину після закінчення зустрічі Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова і президента США Дж. Кеннеді завідувачі відділом преси МЗС СРСР М. О. Харламов і секретар Білого дому в питаннях преси П. Селінджер влаштували в центральному прес-бюро в палаці Хофбург прес-конференцію.

самими лаотянцями, а також міжнародних угод, які забезпечують цей нейтралітет і незалежність, і в цьому зв'язку вони визнали важливість ефективного припинення вогню в Лаосі.

За дорученням Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова і президента США Дж. Кеннеді М. О. Харламов зачитав представникам преси таке повідомлення:

Голова і президент погодилися підтримувати контакти в усіх питаннях, що являють інтерес для наших обох країн і для всього світу.

«Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов і президент Сполучених Штатів Америки Дж. Кеннеді закінчили 2-денну корисну зустріч, під час якої обмінялись думками в питанні про відносини між СРСР і США, а також в інших питаннях, що являють інтерес для обох сторін.

Після оголошення заяви М. О. Харламов і П. Селінджер відповіли на численні запитання кореспондентів. П. Селінджер, зокрема, заявив, що сьогодні ввечері державний секретар США Д. Раск вилітає в Париж для консультацій з органами НАТО і президентом Франції генералом де Голлем, а помічник державного секретаря США в європейських справах Ф. Колер вилітає в Бонн для консультацій з канцлером Аденауером.

Сьогодні з участю своїх радників вони обговорили питання про припинення ядерних випробувань, роззброєння і німецьке питання.

Після оголошення заяви М. О. Харламов і П. Селінджер відповіли на численні запитання кореспондентів. П. Селінджер, зокрема, заявив, що сьогодні ввечері державний секретар США Д. Раск вилітає в Париж для консультацій з органами НАТО і президентом Франції генералом де Голлем, а помічник державного секретаря США в європейських справах Ф. Колер вилітає в Бонн для консультацій з канцлером Аденауером.

Вони знову підтвердили свою підтримку нейтрального і незалежного Лаосу на чолі з урядом, обраним

На Внуковському аеро-

Прес-конференція у палаці Хофбург

ВІДЕНЬ, 3 червня. (ТАРС). Сьогодні ввечері у палаці Хофбург завідувач відділом преси МЗС СРСР М. О. Харламов і секретар президента США в питаннях преси П. Селінджер влаштували прес-конференцію.

П. Селінджер оголосив коротку заяву, з якої видно, що сьогодні Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов і президент США Д. Кеннеді обговорили широке коло питань, які стосуються відносин між Радянським Союзом і Сполученими Штатами Америки, а також становище в світі. Розмови були відвертими і коректними.

На прес-конференції М. О. Харламов і П. Селінджеру було поставлено багато запитань.

Відповідаючи на запитання журналістів, М. О. Харламов заявив, що він повністю згодний з заявою, оголошеною П. Селінджером. М. О. Харламов охарактеризував сьогоднішні розмови між М. С. Хрущовим і Д. Кеннеді як плідотворні.

Крім цього, відповідаючи на одне з запитань, М. О. Харламов заявив, що М. С. Хрущов має намір у понеділок 5 червня о 9 г. 00 хв. за віденським часом вилетіти літаком з Відня в Москву.

ПЕРЕБУВАННЯ М. С. ХРУЩОВА У ВІДНІ

ВІДЕНЬ, 4 червня. (ТАРС). Сьогодні вранці до початку розмов з президентом США Джоном Кеннеді Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов поклав вінки до пам'яток борцям за свободу Австрії — біля воріт палацу Хофбург, де до стіни прикріплено пам'ятну дошку «Жертвам боротьби за свободу Австрії» і на площі Шварценберг-Плац біля пам'ятника радянським воїнам, які загинули в боях при визволенні Австрії.

ПРИЙОМ У М. С. ХРУЩОВА НА ЧЕСТЬ ПРЕЗИДЕНТА АВСТРИЇ А. ШЕРФА

ВІДЕНЬ, 5 червня. (ТАРС). Вчора ввечері Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов дав у готелі «Імперіал» обід на честь президента Австрійської Республіки д-ра А. Шерфа. На обіді з австрійської сторони були присутні також федеральний канцлер Австрії д-р Горбах, віце-канцлер Австрії Б. Піттерман, члени австрійського уряду, голови обох палат австрійського парламенту, голова торговельно-промислової палати Австрії, колишній федеральний канцлер Юліус Рааб та інші офіційні особи. З радянської сторони на прийомі були міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, посол СРСР у США М. О. Меншиков, член колегії МЗС СРСР А. Ф. Добринін, посол СРСР в Австрійській Республіці В. І. Авілов, а також особи, які супроводять М. С. Хрущова в його поїзді.

Прийом пройшов в теплій атмосфері.

М. С. ХРУЩОВ відбув у Москву

ВІДЕНЬ, 5. (ТАРС). Сьогодні вранці Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов відбув спеціальним літаком з Відня, де він протягом двох днів провадив розмови з президентом США Дж. Кеннеді, в Москву.

Населення австрійської столиці влаштувало главні Радянського уряду теплі проводи, виявивши тим самим свою вдячність М. С. Хрущову за його беззастановне піклування про зміцнення миру в усьому світі і за велику роботу в інтересах миру, проведenu у Відні в ході зустрічей і розмов з президентом США.

На віденській аеродромі «Швахат» М. С. Хрущова прийшли проводити федеральний президент Австрії А. Шерф, федеральний канц-

лер А. Горбах, віце-канцлер Б. Піттерман та інші члени австрійського уряду.

М. С. Хрущов і А. Шерф обходять фронт почесної варти. Звучать державні гімни СРСР і Австрії.

Президент Шерф підходить до мікрофона. Ми були раді, каже він, що Ви прийшли до нас. Я сподіваюсь, що Ви знову відвідаєте нашу країну. В цьому розумінні я кажу Вам: «До побачення».

Потім до мікрофона підходить М. С. Хрущов. Він дякує федеральному президентові, урядові Австрійської Республіки, жителям Відня. Радянський Союз, підкреслив Микита Сергійович, завжди прагнув і прагне до того, щоб забезпечити міцний мир для народів, досягти якнайшвидшого позитивного розв'язання про-

блеми роззброєння, добитись мирного врегулювання спірних міжнародних питань шляхом переговорів, встановити і мати добрі відносини з усіма країнами. Хотілося б вірити, що зустрічі і розмови, які ми мали тут з президентом США п. Кеннеді, сприятимуть досягненню цих цілей, встановленню міцного миру між державами.

Залишаючи Відень, говорить на закінчення товариш М. С. Хрущов, я знову хочу звернутися до вас з словами — до побачення, до нових зустрічей.

Разом з М. С. Хрущовим на батьківщину відбули міністр закордонних справ СРСР А. А. Громико, посол СРСР у США М. О. Меншиков та інші особи, які супроводили М. С. Хрущова під час поїздки у Відень.

Повернення М. С. Хрущова в Москву

5 червня з Відня в Москву після зустрічі з президентом США Дж. Кеннеді повернувся Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов. На Внуковському аеро-

СТЕПОВИМ шляхом, що в'ється вздовж темно-зеленого масиву озимини, мчить мотоцикліст. Раптом він зменшує швидкість, звертає вправо. Ні, не на інший шлях, не на вузьку польову стежку. Звертає на посіви соняшників і мчить, не звертаючи уваги ні на квадрати, ні на рослини.

Люди, які працюють на цій ділянці — проривають соняшник, проводжають мотоцикліста здивованими поглядами. Хто ж він, цей, не цинуючий хліборобського труда, чоловік?

— Агроном дослідного господарства, що на базі нашої артілі створене, Анатолій Баскаков, — відповідають колгоспники. — Іч, як до дружини подався. Вона — агроном колгоспу. Аж ген-ген соняшники сапає...

Агроном сапає? Що за практика використання кадрів? А взагалі це хороша практика для тих, хто погано розуміє значення і роль сівозміни. В минулому році на цьому полі вирощували соняшник, і тепер знову він тут росте. Гіршого чергування культур не придумаєш. Важко тепер сказати, яким способом сіялися тут соняшники. Квадратів не видно. В окремих гніздах по 5—6, навіть по 20—30 рослин. Про механізований обробіток і мови не може бути. От і довелось посылати на проривку та просянку і колгоспних агрономів Ніну Захарову та агронома по кукурудзі Людмилу Шевякову, підняти всю конторську «гвардію»...

Агрономи сапають... Вони добре знають, що сіяти соняшник по соняшнику просто не розумно. Але чи відомо їм, що робиться у ці гарячі дні на інших полях? Агрономи повинні бути зараз там, де йде обробіток посівів, слідкувати за його якістю, на ходу виправляти недоліки і усувати неполадки, допомагати механізаторам і порадити, і ділом, і суворюю вимогливістю.

Колгоспники милуються посівами сортової кукурудзи, що в першій бригаді. Чиста площа, чіткі квадра-

ти, міцні рослини... Тут з успіхом провели боронування з середніми борінками, міжрядний обробіток.

За кілька метрів від цієї ділянки поруч з тракторним

АГРОНОМИ... САПАЮТЬ

станом розкинулись теж посіви качанистої на площі 114 гектарів. Але картина тут інша. Квадрати погані, площа забур'янена. Спробували обробляти механізмами — не вийшло, рослини пошкоджуються.

Чому ж так трапилось, що на одній ділянці посіви чудові, а на іншій погані? Секретів особливих немає. Зерна кукурудза, яка зараз радує око кожного трудівника, сіялась у присутності агронома по кукурудзі Людмили Шевякової. При сіяві кукурудзи на ділянці біля тракторного стану ні Людмили, ні інших агрономів не було.

...Проїжджаємо полями другої бригади. Яскравозеленими листочками шепочеться королева. Зупиняємось посеред поля. Головний агроном дослідного господарства Іван Омельчук і агроном колгоспу Ніна Захарова невдоволено говорять:

— Знайшли де зупинитися. Біля самого огріха...

На кукурудзяному масиві видніється «дясина». Тут під час сіяві агрегат проїшов не висіваючи насіння.

Звичайно, коли б робота механізаторів контролювалась, коли б за нею стежили агрономи, такого б не сталося. Ніхто не гарантований від недоліків і на обробітку посівів. А між тим в колгоспі мало турбуються про якість робіт.

— В ці гарячі дні, — говорить І. Омельчук, — агрономи принесли б користі набагато більше, коли б вони були безпосередньо біля агрегатів, слідкували за якістю обробітку. А від того, що вони висапають 2—3 гектари, мало що виграєш. Навпаки, від цього ми багато втрачаємо.

Незрозуміло, що ж переслідувала, з яких мірку-

вань виходила голова колгоспу Лідія Тихонівна Богданова, посилаючи агрономів сапати, коли у колгоспі затягується обробіток соняшника, кукурудзи.

Не чути в колгоспі голосу комсомольської організації. Ще коли бралися зобов'язання, юнаки і дівчата пообіцяли виростити в цьому році по 65 центнерів качанистої на площі 50 гектарів та по 350 центнерів

кукурудзи в молочно-воскової стиглості на такій же площі. Зобов'язання це цілком реальне. В колгоспі є близько 20 молодих механізаторів. Тут працюють агрономами члени ВЛКСМ. Здавалось би, що комсомол візьме вирощування королеви під своє надійне шефство. Та члени комітету на чолі з Костянтином Яржамковським вирішили інакше. Взяли зобов'язання і сказали: сіяється родися і... Власне, на цьому всі турботи про чудесницю скінчилися. Без клопоту, без комсомольських організаторів і постів сподіваються одержати високий урожай. Ризикнете! Оточіть турботою королеву!

В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
наш спецкор.

Колгосп імені Леніна
Компаніївського району.

ДРУЗІ ВИРУЧИЛИ

Гарячі дні зараз у механізаторів колгоспу імені Леніна (с. Аджамка) Кіровоградського району. У розпалі догляд за посівами.

Комсомолец Леонід Богуненко працював у полі на обробітку кукурудзи. Раптом трактор заригується і став — розсипався підшипник заднього мосту. Щоб замінити підшипник, треба ставати на ремонт, який затягнеться на два-три дні. Але що значить втратити два-три дні в таку гарячу пору!

На виручку прийшли друзі — комсомольці Микола Мильченко і Віктор Бондаренко, які зараз готують свої машини до жнив. До вечора Леонід «Беларусь» був відремонтований.

На знімку: (зліва направо) трактористи Віктор Бондаренко, Леонід Богуненко і Микола Мильченко ремонтують трактор.

Фото А. Щербака.

Корпости повідомляють

ДОБРОВЕЛИЧКІВКА. Тільки другий рік, як Анатолій Кищенко і Анатолій Антонов взяли в свої руки кермо трактора, а вже засвідчили себе в колгоспі імені Сталіна майстрами зелених квадратів.

Зараз хлопці проводять обробіток посівів кукурудзи в двох напрямках. І не лінуються в роботі — на 130—140 процентів виконують змінні завдання. Якість у них бездоганна. Стараються молоді механізатори, адже по 55 центнерів качанистої з площі 86 гектарів думають зібрати. І неодмінно зберуть, бо слово своє добрими ділами підкріплюють.

В. КОПЕЙКІН.

ГОЛОВАНІВСЬК. У колгоспі імені Тельмана в числі перших успішно завершили проривку цукрових буряків члени ланки Валентина Кічерюк. Тепер дівчата приступили до прорідження кукурудзи.

В. ОЛІЙНИК.

ДОДАТКОВЕ ЗАПИЛЕННЯ ТА ЗНИЩЕННЯ ПУХИРЧАСТОЇ САЖКИ

Перед викиданням волотей аж до часу сформування початків на всіх частинах рослини можуть утворюватись пухирі, наповнені спорами сажки. Іх необхідно час від часу знижувати, проходячи раз у тиждень по плантації і зривати їх, доки вони не дозріли й не пілять. Зірвані пухирі вивозити з поля й обов'язково закопувати у яму на глибину не менше півметра.

Невчасне збирання пухирів, коли вони почорніли й почали пилити, призводить до рознесення спор по полю і збільшення зарази в ґрунті та на зерні і рослинах кукурудзи.

Під час красування кукурудзи, коли волоті починають пилити, а початки викинули свої нитки, треба провести додаткове штучне запилення. Без такого запилення в роки посушливі або надто дошові, пилок не попадає або мало попадає на жіночі суцвіття кукурудзи. Від цього не проходить запліднення і зав'язування насіння. Тому-то в кукурудзі без додаткового запилення часто на початках спостерігається череззерниця. Цього не буває, коли провести штучне запилення, що в умовах степу України забезпечує збільшення врожаю зерна на 5 центнерів з гектара.

Додаткове запилення слід розпочинати при масовому викиданні початками ниток. Запилення починають краще зранку, як спаде роса і припиняти, коли настає висока температура. В похмуру погоду цю роботу можна провадити протя-

гом всього дня. Пилок для запилення слід збирати із здорових рослин (мінімум 50—70 штук) у картонні короби, відра і т. д., а потім за допомогою шіточок із м'якої шерсті наносити його на нитковидні приймочки початків.

Один і той же масив кукурудзи слід опилити два-три рази через кожних три-п'ять днів.

Іноді штучне запилення кукурудзи роблять за допомогою вірвоки, яку два чоловіки несуть на такій висоті, щоб вона нахилалась верхівки рослин. Можна провадити його і способом струшування рослин руками, ідучи в міжрядді і захоплюючи руками два рядки рослин. Все ж кращі наслідки дає перший спосіб, при якому на квітки кожної рослини наноситься суміш пилку, зібраного з багатьох рослин.

При вирощуванні кукурудзи на зерно не можна допускати утворення на рослинах пасників. В наших умовах на пасниках початків ніколи не буває, а відбирають вони з основного стебла багато поживних речовин і вологи, бо, не маючи власного коріння, живляться за рахунок основного стебла. Тому, коли вони підростуть на 15—20 сантиметрів, їх треба обірвати і використати на корм худобі.

Ось ці найголовніші заходи по догляду за кукурудзою, вчасне та дбайливе виконання яких допоможе виростити високі врожаї цієї цінної зернофуражної культури.

М. ФЕДОРОВСЬКИЙ,
заступник директора по науковій частині обласної сільськогосподарської дослідної станції.

В. Котлову та І. Клочку відповідають молоді свинарі

БУТИ свинаркою — справа нелегка. А ще коли умов на фермі немає, — зовсім важко працювати. В нашому колгоспі, правда, дещо полегшили роботу свинарів: збудували типові хороші приміщення для тварин, установили самогодівниці. Якби ще механізували трудові процеси та воду провели, тоді б зовсім добре було. І ми могли б набагато вищі зобов'язання брати. Правда, вони в насі зараз немає.

Я, зокрема, дала обіцянку відгодувати і здати державі в цьому році 998 голів свиней. До Дня молоді здам 300 голів. Так що підготуйте святу разом з іншими молодими тваринниками обласної хороши подарунок.

Г. ТАРАСЮК,
свинарка колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС.
Петрівський район.

ВІДГОДУВАТИ і здати державі 930 голів свиней, з них до Дня радянської молоді — 150 голів — таке моє щорічне зобов'язання. За перший квартал я здаю 87 голів свиней. Звичайно, мене цей показник не задовольняє: хочеться і собі мати такий розмах, як у новоукраїнських свинарів.

Та для цього потрібна добра годівля, хороші приміщення. А ми даємо свиням в основному зацілку кукурудзу. Її вони, звісно, не дуже-то поїдають. Погані справи і з приміщеннями. Вони в нас не стандартні, до того ще й відгодівельні площадки не відремонтовані.

Подача води не механізована, і доводиться її бочками возити. На все це витрачається багато часу й енергії.

О. БІЛОУС,
свинарка колгоспу імені «Правда».
Ульяновський район.

НАША робота, робота свинарів, теж приносить багато радості людям. Тому я й намагаюся в усім і завжди наслідувати приклад кращих з кращих наших м'язків.

Зрозуміло, лист Івана Клочка та Віталія Котлова не міг не схвилювати мене.

Адже я теж зобов'язалась відгодувати і здати державі в цьому році 1000 голів свиней. Зараз уже виконала квартальне завдання — здаю державі 65 голів свиней.

Правда, показники у мене ще не дуже високі, але я згодом надолужу прогалину. Потрібна кількість молодняка буде, корми в нас хороші, так що за своє зобов'язання я не хвилююся.

О. САВЧУК,
свинарка колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району.

Назустріч московському форуму

У Берліні створено національний комітет НДР по підготовці до Всесвітнього форуму молоді в Москві. До складу комітету,

який очолює перший секретар Центральної ради Спілки вільної німецької молоді Хорст Шуман, увійшли визначні представники громадськості республіки, в тому числі голова дослідної ради НДР проф. П. Тіссен, міністр народної освіти проф. Альфред Лемніц, ветеран робітничого руху Отто Бухвіц, відома артистка Елена Вейгель, світова рекордсменка з легкої атлетики Г. Біркмейер.

В центрі уваги форуму молоді будуть проблеми, які гаряче хвилюють молодь нашого часу, заявив Хорст Шуман, виступаючи на установчому засіданні комітету. Цей форум буде найбільшою і найважливішою подією нинішнього року в житті молодого покоління всіх країн.

Комітет прийняв рішення направити на форум молодіжну делегацію НДР.

(ТАРС).

ПРОРІДЖЕННЯ РОСЛИН У ГНІЗДАХ

Після першого міжрядного обробітку слід негайно провести перевірку фактичної густоти рослин у гніздах. У тих гніздах, де їх виявилось більше двох, провести проривку, залишаючи в гнізді по дві найкраще розвинуті рослини. В південносхідних районах області при вирощуванні кукурудзи на зерно краще залишати по одній—дві рослини в гнізді. Одночасно з перевіркою густоти стояння в гніздах треба провести їх прополювання від бур'янів. Цю роботу протягом літа слід повторювати не менше трьох разів.

Перевірку густоти стояння рослин в гніздах та їх проривку найкраще починати, коли рослини мають по два—три листочки і закінчити її не пізніше утво-

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
7 червня 1961 р., 2 стор.

Університет ДРУЗІВ ГИДЕСНИЦІ

КОРОЛЕВІ — КОРОЛЕВСЬКІ ПОЧЕСТИ

рення чотирьох—п'яти листочків. Перенесення проривки на більш пізні строки веде до різкого недобору врожаю.

ПІДЖИВЛЕННЯ КУКУРУДЗИ

Слідом за проривкою необхідно провести перше підживлення посівів кукурудзи місцевими або мінеральними добривами, вносячи, в першу чергу, добрива, багаті на азотні сполуки. Гноївки, розбавленої в двох—трьох частинах води, слід вносити 4—5 тонн на гектар, аміачної води — 1 центнер, або 70 кілограмів аміачної селітри змішаної з такою ж кількістю суперфосфату і розбавленої в двох—трьох тоннах води.

Якщо в період підживлення кукурудзи випадають часті дощі і ґрунт добре зволожений, можна провадити її ще підживлення, вносячи по 5—6 центнерів на гектар пташиного посліду, або 3 центнера пташиного посліду, змішаного з трьома центнерами попелу. Можна провадити

підживлення з сумішшю аміачної селітри та суперфосфату, вносячи кожного з них по 70—75 кілограмів на гектар.

Підживлення кукурудзи слід провадити культуваторами, рослиннопідживлювачами, а також культуваторами «КУТС-4.2», обладнаними рослиннопідживлювачами та двома бочками для рідких добрив.

Добрива слід загорати в ґрунт на глибину 10—12 сантиметрів і на віддалі 10—15 сантиметрів від рослини.

Друге підживлення посівів кукурудзи слід провадити не пізніше як за 7—10 днів до викидання волотей, використовуючи на підживлення переважно фосфорнокалійні добрива, вносячи їх по 15—20 кілограмів діючої речовини на гектар.

Якщо господарство не має можливості провадити два підживлення, то краще провадити перше, ніж друге, вплив якого на збільшення врожаю значно менший, ніж першого підживлення.

ЗЛІТ ДЕСЯТИКЛАСНИКІВ

НІБИ ЦВІТ юності зібрався цього дня в Олександрівці. Квіткасті хусточки старших перепліталися з ніжними бантами у дівчат. Дзвінкі голоси, сміх. Захоплював той святковий настрій, що неодмінно і завжди супроводжує молодість.

Будинок культури приймав десятикласників району. У них попереду ще напружені дні екзаменів. Та сьогодні їм час порадитися, поділитися думками про свій шлях у житті.

Над сценою виразний лозунг: «Із шкіл — у колгоспи, на заводи, будовні!». Це була порада партії, комсомолу, старших трудівників, що теж завітали сьогодні на зліт.

...Два роки тому закінчив Красносельську середню школу Іван Охріменко. «П'ятірки» були в атестаті. Що далі — інститут, колгосп, будова? Партійна організація сільгоспартії «Аврора» запросила здібного, хорошого хлопця прийти на допомогу тваринникам артілі. Іван став доярком, хоч мав спеціальність рілляника. Взяв найменш продуктивну групу корів, вивів на друге місце в колгоспі, а тепер ферму очолює.

Хвилюють турботи молодого завідувачого. З механізацією доїння треба поспішати. Дівчата з вимогами не відступають. Хороші люди на фермі. Звик до них. Не захотів Іван їхати на стаціонар в інститут, вирішив заочно вчитись.

Ось так само, як сьогоднішні випускники, хвилювалася два роки тому Рая Діброва з села Івангорода.

— Ну, Рая, вирішуй, ти повністю самостійна людина! — гукало життя. І дівчина залишилася у рідному селі.

«В рідному селі» — то пусті слова, — скептично зауважує дехто. Ні, скептику, якщо ти за вісімнадцять років не зумів розглядіти краси весняних вечорів, тихих левад за селом, не зупинявся, мов зачарований, перед вранішнім сонцем над колгоспними полями, ти не зумієш полюбити будь-яке інше місце свого краю. Бо ж любов ця починається в рідному селі, з батьківського порога.

Зараз ім'я пташниця Раї Діброви відоме в області.

Щира правда, здобута власним досвідом, відчувається у словах Люди Нагірної, свинарки колгоспу «Україна».

— Після десятого класу я з двома подружками пішла на ферму. Нам допомогли зробити підвісну дорогу... Закликаю вас, десятикласники: сміливо йдіть у колгоспи, на будовні!

Перед молоддю виступили голови колгоспів, працівники районних партійних і комсомольських організацій.

— До праці нас готували з молодших класів. І ось тепер ми зможемо показати в повну міру своїх сил, чому нас навчили. Всі 18 моїх однокласників залишаються в місцевому радгоспі, — розповідає учень Бовтиської середньої школи Григорій Данилюк.

Знайшли однодумців випускники Кіровоградського району, які першими в області заявили про своє бажання працювати у рідних колгоспах. Бовтиська, Івангородська, Красносельська середні школи — цілі загони поповнюють сьогодні ряди трудівників села.

С. ГОНЧАРОВ.

с. Олександрівка.

ЩОБ НАСТРІЙ БУВ ЗАВЖДИ БАДЬОРИЙ

На зеленій галявині

ГРИМИТЬ духовний оркестр. На галявині, оточеній зеленою стіною пишних дерев, кружаться у ліричному вальсі замріяні пари. А якщо хтось не бажає танцювати чи просто не

вміє, то може взяти участь у одній із ігор, що їх проводять поруч комсомольські активісти, або придбати лотерейний білет і «попробувати щастя». Відійшовши трохи подалі від цих невимушених веселощів, можете сфотографуватися на згадку з друзями. Декому, звичайно, найприємніше, відчуваючи в своїй руці руку друга, піти шовковою травою поміж дерев і, можливо, вперше зронити слова, що вже давно рвуться із самого серця...

Весело, невимушено, цікаво!.. Це проводять свій черговий вихідний день комсомольці і молодь колгоспів імені Шевченка. Комсомольський вожак артілі Петро Гавриленко говорить:

— У своїй роботі комітет нашої організації старається не тільки добре налагодити роботу колгоспного виробництва, а й організувати цікаві і змістовні дозвілля молоді. Подібні дні відпочинку, які ми проводимо на лоні природи, стали у нас із настанням літньої пори, традиційними. При цьому ми прагнемо зробити свій відпочинок кожного разу не схожим на попередній.

Оркестр замовкає. З тробою в руках до нас підходить завідувачий Скал-Хутирським клубом Микола Сугар:

— Ми ніколи не могли б налагодити роботу посправжньому, якби не спиралися на актив села, раду клубу, всіх колгоспників. Але мені треба йти, — усміхається він, — хлопці, здається, одержали замовлення.

І знову ніжні і чарівні звуки вальсу наповнюють

ліс. Серед присутніх не тільки молодь і комсомольці, а й люди старшого віку. Тут і голова сільської Ради Марко Демидович Козенко, помічник бригадира тракторної бригади Василь Олександрович Гончар, колгоспники, і навіть молодь з навколишніх сіл.

Вчитель місцевої десятирічки Володимир Положенко також присутній. Важко уявити собі хоч один культурний захід, який би пройшов без його участі.

...Лунають дзвінкі піонерські голоси. Це прийшли піонери разом з своєю старшою піонервожатою школи Раїсою Шетініною. Вони вітають своїх старших товаришів, бажають їм хороших успіхів в праці і житті. Потім співають пісні, декламують вірші...

За густу зелену стіну сховалося сонце. Прохолодні сутінки опускаються на землю. Розходить ся молодь, щоб завтра, після такого чудового дня, з новими силами стати на пост трудового фронту.

В. КУЗЬМЕНКО,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».
с. Ганнівка
Новоархангельського району.

Служити беззавітно Батьківщині

У МІСТІ стало вже традицією проводити тематичні вечори з допризованою молоддю. «Не прохось мило» — така тема вечора була на заводі «Червона зірка». Про дружбу й товаришування сперечалися юнаки взуттєвої фабрики.

Недавно міський комітет комсомолу разом з міськвійськоматом, комітетом ДТСААФ і міською радою Спілки спортивних товариств і організації провели в парку імені Леніна тематичний вечір «Служити Батьківщині, як заповідав великий Ленін».

Молодь слухала розповіді про те, як їхні ровесники-земляки проходять службу в рядах Радянської Армії.

За прикладом своїх земляків допризованикі міста з великою відповідальністю готуються до військової служби. Вони здобувають норми комплексу ГПО, підвищують свою загальну освіту, беруть активну участь у громадському житті колективів, де працюють.

Цього вечора країці з них одержали грамоти міському комсомолу.

Л. КОТОВ.

«МОЛОДИЯ КОМУНАР»
7 червня 1961 р., 3 стор.

ЧЕКАЛИ ЛІТА...

У ДОВГІ зимові вечори нудьгували юнаки і дівчата в Голованівську, не знали, куди себе подіти. Щовечора — тільки кіно. Завідуючий Будинком культури Борис Барвінок все обіцяв:

— Зачекайте, настане літо, тоді ми себе покажемо.

Прийшло літо, а в Голованівську все по-старому. І у вихідні дні, і в будні після роботи молодь міряє вулиці. Дівчата ходять з одного парку в інший, то на одній, то на другій лавочці сидять, а хлопці, щоб не скучати, заходять у чайну чи буфет «на кухню пива».

Звичайно, у декого кухлем не обходиться.

Пусткою стоїть танцмайданчик. В минулому році на нього затратили чимало коштів. Видали для ремонту цемент, але ремонтували його такі майстри, про яких кажуть: стук, грук — аби з рук. Тепер на танцмайданчику такі вибоїни, що того й гляди ноги зламаєш. Восени тут хоч організували платні танці. Та згодом раділа поламалася, і ніяк не спроможуться полагодити її.

Є в Голованівську літній кінотеатр, але на його сцену в нинішньому році ще не виходили артисти, і навіть кіно не демонстрували.

З сусіднього Ульяновського району інколи приїжджають до нас гуртківці. Хорошу різноманітну програму вони привозять. Ім глядачі гаряче аплодують, а керівники відділу культури заздять. А чому б в Ульяновців не повчитися, підготувати концертну програму і поїхати до них з концертом? Адже до Ульяновки рукою подати. Та наші культурпрацівники не спішають зробити це. У них тільки одна робота: відкривати і закривати Будинку культури і справно одержувати заробітну плату.

А. МАРУШЕВСЬКА.
Голованівський район.

Хорошу, добре обладнану майстерню має Олександрівська середня школа № 2 імені Горького. Тут працюють учні 5-8 класів.

Не забувають школярів шефи — робітники електромеханічного заводу. Лише за останній час завод передав у подарунок школі токарний верстат, устаткування для фізичного кабінету і багато різних інструментів.

На знімку: учениці 8 «В» класу **НАСТУСЕНКО Тамара** (зліва) і **БЕЛКІНА Людмила** біля нового верстата, подарованого шефами.
Фото В. ГІЛЬТЯЯ.

КІНО „ПАЛАЮЧИЙ ОСТРІВ“

ЦЕ ФІЛЬМ про невеличкий острів у Карібському морі, про маленький, але гордий і красивий народ, який назавжди порвав пута колоніалізму і вигнав своїх господарів — поневолювачів.

Куба! Перлина Антільського архіпелагу. Острів тропічного сонця, смарагдових морських просторів і гордого, незламного, людського духу. «Бідна моя Куба» — пісня, яку з покоління в покоління співав кубинський народ — народ-трудівник, неосвічений, убогий.

Величезне багатство острова: цукор, тютюн, кофе, фрукти — все це належало американським монополіям та їх ставленнику Батісті.

У фільмі з виключною майстерністю показано наростання гніву і революційного духу, який, ніби вудка, знищує все на сво-

їй дорозі, все, що заважає його розвитку.

«Батьківщина або смерть!». Це голос простих людей Куби, які, взявши в свої руки зброю, поклялися перемогти.

Розвалюються старі калупи, зриваються вивіски монополій «Шелл» і «Техас», вчорашній ліфтер стає директором банку. І маленький Буеновентуро іде в школу. Він буде вчитися, як і тисячі його ровесників.

Ось ми бачимо: Один з написів на щоло: «Щоб відібрати у мене цей будинок, спершу треба мене вбити». Ні, не задушити американцям маленького волелюбного народу Куби: вона не самотня!

Ми бачимо танкери, які везуть у цю країну радянську нафту, а на полях — знайомі нам трактори з маркою «Беларусь». Куба

трудиться, буде нове, щасливе життя. Ось робітник на будові кладе цеглу. А за поясом у нього пістолет. Символ! Пильність народу.

Колонізатори з Сполучених Штатів не заспокоюються. Вони шукають різних засобів, щоб повернути втрачене. Але «Куба не відступить назад, не підкориться!» — так заявляє Фідель Кастро в Організації Об'єднаних Націй.

Так воно й буде. Ми все більше впевнюємося в цьому, дивлячись кадри «Палаючого острова».

Фільм закінчився. І не можна сказати, що Куба залишилася далеко від нас. Вона зовсім близько, поряд з нами. І за це ми вдячні авторам — Роману Кармену та Генріху Боровику, які створили талановитий хвилюючий фільм.

О. ГУДАЛОВ.

ЯКЩО ДРУЗИ, ТО СЖРІЗЬ РАЗОМ!

ЦЕ БУЛО дещо незвичайне засідання комітету. Після уроків в одному з класів зібралася комсомольці Олександрівської середньої школи № 12 і підшефного підприємства — Семенівсько-Головківського вугільного розрізу. Повістка денна була одна: план роботи комсомольських організацій школи і розрізу.

Спільне засідання шкільних і робітничих комсомольських ватажків не випадкове. Давня дружба існує між цими двома колективами. Багато випускників школи трудяться на розрізі. Огож не гостями були того дня робітники в учнів.

Интереси одного колективу повинні стати інтересами іншого, — так говорили виступаючі. Ця думка була покладена в основу затвердженого обома комітетами перспективного плану роботи. Він виявився бойовим і цікавим.

...Закріпити за класами колективних вожатих.

...Вести соціалістичне змагання між розрізом і школою. З цією метою школярам зробити у себе вітрину для багатотиражки «Трибуна шахтаря», а на розрізі мати картину успішності всіх класів, обмінятися Дошками пошани — відмінників навчання і передовиків виробництва.

Якнайбільше бути разом — передбачає план. Разом боротися з порушниками громадського порядку, спільно проводити неділяники по благоустрою селища, будівництву стадіону і збиранню металолому. У вільний час разом виїжджати на екскурсії, ходити на концерти, влаштовувати вечори відпочинку.

Якщо друзі, то друзі до кінця. Комітет комсомолу вуглерозрізу дав обіцянку допомагати в трудозлаштуванні випускників школи.

Г. УДОВИЧЕНКО,
слухач школи юнкерів.

м. Олександрія.

Гравда і кривда

підводи, і перші сліди ко- лави? Огак живе, живе чо- ловик і не знає, що він та- лант. Гляди, ще загордять- ся і плячти почне. Коли маєш час, прочитай, як йо- го в газеті описують.

Марко, ховаючи у вусах посмішку, статично захо- дить до нової хати, де вже розмістилися крупно боги, вожді й полководці, а дріб- но — вся рідня. Тітка Мот- ря з прискрипка дістає га- зету, в якій уперше, але так гарно й багато написа- но про її старого. Вона, со- ромлячись, простягає газе- ту Маркові.

— Учений!
— Та невчений так не втне, — по- годжується баба Мотря. — Вже тепер ніхто мого старо- го не називатиме елемен- том. Ну, а на тебе дехто по- чинає ремствувати.

Марко насторожується:
— Не вгодив комусь чи помилувався в чому?
— Ні, зобіжаються, що ти все будеш та будеш, а про себе зовсім забувся. Люди кажуть: вибирали те- бе головою, а не приймаком. Вони тобі за тиждень, як лялечку, з дорогою душею змайстрували б нову оселю.

— Я ж казав, що почну будуватися останнім. За- кладемо, тітко Мотре, зру- би усім вдовзм, усім сирот- там, а тоді й про себе поч- нем думати.

— А я гадаю, не гоже так робити, як Безбородь- ко та його кодро, але не треба й до себе ворогом бути. Може, і ввечері за- глянеш до мене?

Далі буде.

Друкуємо уривок з нового роману лауреата Ленінської премії Михайла Стельмаха. Це твір про велич, про безсмертя нашого народу.

РАНОК веселими рука- ми промінців викочує з-під землі пшеничний ко- лобок сонця і ставить йо- го на зелену, з туманцем скатертину озимини.

Вулицею до нової школи гупогить зграйка малюків. Хтось із них у щасливому захваті пізнання не гово- рить, а виспіває казку про колобка: «Я від баби утік, я від діда утік, я від вов- ка утік і від тебе втечу». І під цю немудру розповідь пшеничний колобок сон- ця одривається од вологої скатертини озимини і під- водиться вгору, до лукаво, то радісно підморгуєчи до- брим людям. А вони вже, наче дятли, повлазнили на свіжі зруби і тук-тук со- кирами, тук-тук! Сокири збудили луку, і вона заби- гає то в одну, то в другу недобудовану оселю і ахає від задоволення.

Вулицями заскрипіли

— Добрий день, Мар- ку, — обізвалась із двору Мотря Дибенко. — На го- ловування йдеш?
— На головування, — жартівливо записався чо- ловик.
— А де ж ти мого діда подів?
— І досі його нема? — дивується Марко.
— Нема, не приїхав. Може, заблудився у тій століці й невіть куди заї- хав?
— Шоб дід Євмен десь заблудився? Та дайте йо- му добрі коні, він у всі сто- ліці знайде дороги і мимо- хідь ще й на небі в святих побуває.

— А, напевне, і розплу- тав би він усі дороги: раз проїде і все пам'ятає, — не без гордості говорить жінка і поринає в свої роз- думи: — Невже, Марку, аж столицним людям мог- ли сподобатись ділові ко-

— Вчителю мені ще раз те саме.
І він починає читати, що ділові коники вже пере- стрибнули Дунай і Ла- манш, і з Франції опини- лись на виставці аж в Ан- глії.
— От пишуть душевно, прямо, як в евангелії. І хто б міг подумати? — диву- ється Євменчиха. — Після

Після закінчення Кіровоградського торгово-кесперативного технікуму Галина Клопота повернулася працювати в своє рідне місто Бобринець, де виросла і закінчила десятирічку.

Працює вона в районівермазі завідуючою парфюмерно-галантерейним відділом, де й очолює бригаду, що бореться за звання колективу комуністичної праці. Квар- тальний план бригади завжди перевиконує.

На знімку: завідувача парфюмерно-галантерейним відділом Галина КЛОПОТА.

Фото В. КОВПАКА.

Спорт

Майстерність і ще раз МАЙСТЕРНІСТЬ

СПАРТАКІАДА з техніч- них видів спорту покля- кана якомога більше підго- тувати для сільського гос- подарства і виробництва взагалі нових спеціалістів. Сотні юнаків і дівчат по- винні оволодіти радіоспра- вою, досконало знати мотор автомобіля і трактора, май- стерно вміти конструювати авто- та авіамоделі.

За останній час багато вихованців ДТСААФ стали справжніми механізаторами, шоферами, радистами. Особ- ливо добре поставлена ро- бота з технічних видів спорту у м. Знам'яніч (го- лова райкому ДТСААФ Ф. Шевченко). Тут взяли участь у спартакіаді всі пер- винні організації. Вже по- другому етапу змагань бо- рються за першість авіамо- делісти, мотоциклісти, ра- діоспортсмени та любителі кульової стрільби. Не від- стають від знам'янських спортсменів і дтсаафівці Рівнянського, Хмельницького, Бобринецького та Онуфрі- ївського районів. Головне

те, що тут вся молодь кол- гостів взяла участь у зма- ганнях.

В той же час у таких ра- йонах, як Олександрійський сільський, Вільшанський, Маловисківський та деяких інших не закінчено прове- дення навіть першого етапу спартакіади. Голови райко- мів обмежилися змаганнями з кульової стрільби, забув- ши про інші види спорту.

— Немає потрібних умов для проведення змагань, — розводить руками голова Вільшанського райко м у ДТСААФ Віктор Боршуляк.

А в цьому ж районі є і мотоциклісти і водії-люби- телі тощо. В. Боршуляк безпомічно заявляє:

— Спробуйте їх зібрати на змагання...
Зараз у нашій області культивується новий вид спорту — автомобільний. На жаль, майже всі райони випускають його з поля зору. Навіть Кіровоградський автомотоклуб (начальник С. Сафранов), де є хороші автомобільні лабораторії, не культивує цей цікавий і корисний вид спорту.

В Олександрії автостоде- лізму відкрили зелену еу- ліцію, створивши дві групи моделістів. Юні спортсмени конструюють кілька видів моделей, вперто готуються до обласних змагань. Очо- лює ентузіастів громадський інструктор Віктор Осипов.

Спартакіада з технічних видів спорту вивела на старт тисячі молодих кіро- воградців. Це добре. Але майже на кожних змаган- нях спортсмени показують досить низькі технічні ре- зультати. Це ще раз свід- чить про низьку підготовку дтсаафівців. Отже, сьогодні на порядку денному — май- стерність і ще раз майстер- ність.

Н. ПАЛИВОДА.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

НЕ СВЯТІ ДИВА РОБЛЯТЬ

В ЗАЛІ клубу радгоспу «Устіїв- ський» стало тихо. Голова сіль- ської групи Товариства для поширен- ня політичних і наукових знань В. М. Галушенко оголосила:

— Лекцію на тему: «Як хімія викри- ває «чудеса релігії» прочитає вчитель- ка середньої школи Анастасія Антоні- на Швачка.

На трибуну виходить дівчина — ком- сомолка, яка лише в цьому навчально- му році почала працювати у нас викла- дачем хімії після закінчення Полтавсь- кого педінституту.

Тов. Швачка із знанням справи роз- повідає про походження і реакційну сутність релігії, яка тримає в своїх тенетах ще певну частину трудівників нашого суспільства. Релігія використовувала і використовує звичайні хімічні реакції, які, завдяки зовнішній ефектності, здавалися малоосвіченим людям за- гадковими і таємничими. Лектор не тільки розповідає про це, а й власно- ручно демонструє деякі з «чудес».

Вчителька говорить, що за церковною легендою Ісус Христос був на весіллі у Кані, і коли не вистачило гостям вина, то він ніби — перетворив воду у вино. Розповсюджуючи цю казку, люди хоті- ли показати доброту християнського бога і його всемогутність. І тут же т. Швачка робить дослід: в склянку з

водою, в якій розчинено фенол-фтале- їн, доливає розчин солі, і безбарвна рі- дина набирає темпорожевого кольору. «Вино» знову перетворюється на «во- ду» після того, як лектор долила в ма- линуву рідину трохи кислоти.

Слідом за цим вчителька на очах у здивованих глядачів демонструє ще од- не «чудо» — утворення молока при допомозі хлористого кальцію і розчину соди.

Лектор продовжує: «В біблійських легендах розповідається про «виліку- вання» святими кривавих ран. Зараз і ми спробуємо це зробити». Одному слу- хачеві лектор змичує руку розчином хлорного заліза, потім по цій руці про- водить лезом ножа, змоченим у розчи- ні роданистої солі. Здивовані глядачі ба- чать «криваву рану». Та її легко «заго- їти» — досить потерти бинтом, змоче- ним розчином соди.

Лекція комсомолки справила особли- во велике враження на слухачів похи- лого віку. А їх прийшло чимало. «Та і як було не прийти, — говорить дід Панкрат. — Три дні куди не йдеш, а на оголошення натрапиш, в ньому ж пе- релічуються «чудеса» що будуть робити- ться в клубі. А добре такі в Анастасії Антонівни виходить, краще ніж у про- рока Мойсея», — додає він жартома.

Лекція була прочитана за два дні до пасхи. І, мабуть, саме тому значно менше жителів села, ніж раніше, пішло до церкви «святити» пасху. А молодь і навіть літ- ні люди дружно виїшли на недільник по висадженню дерев. Виходить, зерна нау- ки впали на хороший ґрунт, зробили добру справу.

Ф. ЯРЕМЕНКО, директор середньої школи.

Устіївський район.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 38.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодий комуняр» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова Облвидав, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38.